

خودا پروخسه تی دا به پیغهمبهره کی -صلی الله علیه وسلم- وروخسه تی به ئیوه نهدا، بۆ ماوهیه ک له پرۆژدا پروخسه تم پیدرا، و حورمهت و پیرۆزیه کی گه رایه وه له ئه مپروۆدا ههروه کو حورمهت و پیرۆزی بوونی له دوینیدا، با ئه و که سانه ی ئاماده ن؛ بیگه یه نن به ئه و که سانه ی ئاماده نین

له ئه بی شوره یح خوه یلیدی کوری عه مروی خوزاعی عه دهویه وه -رهزای خوی لیبیت- ده لیت: ووتی به
عه مروی کوری سه عیدی کوری ئه بی وه قاس -له کاتیکدا (عه مرو) سه ربازی ده نارد به ره و مه ککه- : موله تم
پیده ئه ی ئه میر که وته یکت پئ بلیم که پیغهمبهر -صلی الله علیه وسلم- فه رموی له پرۆژی دواتری
رزگارکردنی (فه تحی) مه ککه دا؛ به گوپیه کانم بیستم، و دلّم به جوانی لپی تیگه یشته، و چاوه کانم ئه وی بین
کاتیک قسه ی ده کرد، حه مد و سوپاسی خودای کرد و ستایشی کرد، و پاشان فه رموی: «خوی گه وره مه ککه ی
به پیرۆز وه حورمهت داناوه (واتا: هه ندیک کرده وه ی دیاریکراو تییانده حه رامه بکرین که له شوینی تر دا ئاسایه
ئه نجامبدرین)، و خه لکی ئه م حورمهت و پیرۆزیه یان بۆی دانه ناوه، بۆه حه لال نیبه بۆ که سیک که باوه ری به خودا
ورۆژی دواپی هه بیت: خوینی تیدا پیرۆزیت، و نابیت هه یج داریکی تیدا پیرۆته وه، ئه گه ر که سیک و بیستی پروخسه ت
بۆ خۆی وه ربگریت به هۆی ئه وه ی پیغهمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- جه نگی تیدا به رپا کرد، بلین: خودا
پروخسه تی دا به پیغهمبهره کی -صلی الله علیه وسلم- وروخسه تی به ئیوه نهدا، بۆ ماوهیه ک له پرۆژدا
پروخسه تم پیدرا، و حورمهت و پیرۆزیه کی گه رایه وه له ئه مپروۆدا ههروه کو حورمهت و پیرۆزی بوونی له دوینیدا، با
ئه و که سانه ی ئاماده ن؛ بیگه یه نن به ئه و که سانه ی ئاماده نین». به ئه بی شوره یح ووترا: (عه مروی کوری
سه عید) چی به تۆ ووت؟ ئه ویش (ئه بی شوره یح) ووتی: پیمی ووت: من له تۆ باشتر ئه وه ده زانم ئه ی ئه بو
شوره یح، مه ککه په نای که سی تاوانکه ر و بکوژی هه له اتوو و خیانه تکه ر (دز و فیلباز) نادات
[سه حیه] [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

کاتیک عه مرو کوری سه عیدی کوری عاس ناسراو به (ئه شده ق: الأشدق) و بیستی سوپایه ک ئاماده بکات بۆ ئه وه ی
به ره و مه ککه بچیت، له و کاته دا ئه میر بوو له ژیر فه رمانپه رهاپی یه زیدی کوری موغایه له شاری مه دینه، ئه میش
بۆئه وه ی بجه نگیته به رامبه ر عبداللهی کوری زوبه یر -رهزای خویان لیبیت-، ئه بو شوره یح خوه یلیدی کوری عه مروی
خوزاعی -رهزای خوی لیبیت- هات بۆ لای بۆئه وه ی ئامۆژگاری بکات، چونکه ئه و که سه ی ئامۆژگاری ده کریت
هه ندیک له نه فسی خۆیدا خۆی به گه وره ده زانی بۆه ئه بو شوره یح نه رم و نیان بوو له گه فته گه رده ن له گه لیدا، ئه میش
بۆئه وه ی ئامۆژگاریه که وه ربگریت و سه ره نجامی حالی باش بیت، بۆه پروخسه تی لپی وه رگرت بۆئه وه ی
ئامۆژگاریه کی بکات سه باره ت به و سوپایه ی که ده یه ویت بینیریت به ره و مه ککه، و پپی ووت که ئه و دلنیا به سه باره ت
به راستی و دروستی ئه م فه رمووده یه چونکه به گوپیه کانن خۆی گوپی لیبوو وه به چاوه کانن بینوو به تی کاتیک که
پیغهمبهر -صلی الله علیه وسلم- فه رموو به تی وه جوانی لپی تیگه یشته وه، ئه بو شوره یح ووتی: پیغهمبهر -صلی الله
علیه وسلم- له پرۆژی دواتری رزگارکردنی (فه تحی) مه ککه دا؛ حه مد و سوپاسی خودای کرد و ستایشی کرد، و پاشان
فه رموی: (خوی گه وره مه ککه ی به پیرۆز وه حورمهت داناوه -واتا: هه ندیک کرده وه ی دیاریکراو تییانده حه رامه
بکرین که له شوینی تر دا ئاسایه ئه نجامبدرین-): له و کاته ی خودا ئاسمانه کان وزه وی دروستکرد مه ککه به رده وام
شوینیکی پیرۆز وه حورمهت و مه زن بووه، و حورمهت بۆ ئه م شوینه پیرۆزه له لایه ن خه لیکه وه پیریاری له سه ر
نه دراوه ههروه کو حه رامبوونی شوینی تایبه ت وه کو سه رچاوه کانن ئا و خواردن وله وه رگا و شوینی تایبه تی تر، به لکو

خودا پريبارى له سهر حورمه تى داوه بۆئوهى ئەم حەرامکردنه زۆر به مەزن دابنرێت، ئەگەر حەرامکردنه که خودا پريبارى له سهر دابنیت وله مێژوه هه بوو بێت بۆه دروست نیه بۆ که سێک باوه پرى به خودا ورۆژى دواى هه بێت - ئەگەر بیهوێت پارێزگارى له ئیمانەکهى بکات- نابیت خوێنى تێدا پرێژێت، و نابیت هیچ دارێكى تێدا بپرێتتهوه، و ئەگەر که سێک و یستى پروخسەت بۆ خۆى وه ربگرێت به هۆى ئەوهى پێغه مبهرى خودا -صلی الله علیه وسلم- جهنگى تێدا به ریاکرد، بڵین: تۆ وه کو پێغه مبهرى خودا نیت -صلی الله علیه وسلم-، خودا پروخسەتى دا به پێغه مبهره کهى و روخسەتى به تۆ نه داوه، و جهنگ به ریاکردنى تێدا حەلال نه کراوه به لکو تهنها بۆ ماوه یهک له رۆژدا بوو به پێى پێویست، و حورمهت و پیرۆزیه کهى گه رايه وه له ئەم رۆدا ههروه کو حورمهت و پیرۆزى بوونى له دوینیدا، با ئەو که سانهى ئامادهن؛ بېگه یه نن به ئەو که سانهى ئاماده نین. ئەبو شوره یح ووتى: بۆه به تۆم پراگه یاند ئەى ئەمیر، چونکه ئامادهى ئەو وتارهى پێغه مبهرى خودا بووم -صلی الله علیه وسلم-، خه لکی ووتیان به ئەبو شوره یح: (عه مروى کورى سه عید) چى به تۆ ووت؟ ئەویش (ئەى شوره یح) ووتى: پێمى ووت: (من له تۆ باشتەر ئەوه ده زانم ئەى ئەبو شوره یح، مه ککه په نای کهسى تاوانکه ر و بکوژى هه له اتوو و خیانته کهر -دز و قیلبار- نادات): عه مروى کورى سه عید به راي خۆى پێچه وانەى ئەم فەرمووده یه ره فتارى کرد، و سوپاکه ی نارد بۆ جهنگان دژى ئه بن زوبه ر

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/4491>

النجاه الخيرية
ALNAJAT CHARITY

